

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Ndt/17/2017
Identifikačné číslo spisu: 3116010169
Dátum vydania rozhodnutia: 27. septembra 2017
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:3116010169.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 27. septembra 2017 v Bratislave v trestnej veci proti obžalovanému S. Q. a spol. pre spolupáchateľstvo k prečinu ublíženia na zdraví podľa § 20 k § 156 ods. 1 Tr. zák., o návrhu obžalovaného S. Q. na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 ods. 1 Tr. por. takto

r o z h o d o l :

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obvineného S. Q., vedená na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 2 T 10/2016 a na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 3 Tos 91/2017, sa týmto súdom n e o d n í m a

O d ô v o d n e n i e

Po podaní obžaloby Okresnej prokuratúry Trenčín z 1. februára 2016, č. k. 2 Pv 915/14/3309-59, na Okresný súd Trenčín 04.02.2016, sa na tomto súde pod sp. zn. 2 T 10/2016, vedie trestné stíhanie proti obvineným K. N. a S. Q. pre spolupáchateľstvo k prečinu ublíženia na zdraví podľa § 20 k § 156 ods. 1 Tr. zák., na skutkovom základe uvedenom v obžalobe. Od 7. marca 2017 sa trestná vec obžalovaného nachádza na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 3 Tos 23/2017, v dôsledku sťažnosti obžalovaného S. Q. proti uzneseniam Okresného súdu Trenčín z 13.12.2016, pod sp. zn. 2 T 10/2016, ktorým samosudkyňa JUDr. Beáta Schmidtová podľa § 32 ods. 3 Tr. por. rozhodla, že nie je vylúčená z úkonov trestného konania vedeného na Okresnom súde Trenčín, sp. zn. 2 T 10/2016, proti obžalovaným S. Q., nar. XX.XX.XXXX a K. N., nar. XX.XX.XXXX, pre spolupáchateľstvo k prečinu ublíženia na zdraví podľa § 20 k § 156 ods. 1 Tr. zák., na skutkovom základe podanej obžaloby a od 3. augusta 2017 je táto vec vedená na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 3 Tos 91/2017, v dôsledku návrhu tohto obžalovaného na odňatie veci Okresnému súde Trenčín a Krajskému súde v Trenčíne a jej prikázanie inému okresnému súde mimo obvod Krajského súdu v Trenčíne. Obžalovaný S. Q. podaním zo 16. novembra 2016 (Okresnému súde Trenčín bola doručená 29.11.2016) vzniesol námietku zaujatosti voči zákonnej sudkyňi (JUDr. Beáte Schmidtovej), ktorá je podľa tvrdení iných odsúdených v priamom príbuzenskom vzťahu s Mgr. W. T., vedúcim PBS, ktorý nezákonne viedol vyšetrovanie v tejto trestnej veci. Vo vyšetrovacom spise sa nachádzajú zápisnice, s ktorými sa manipulovalo. Odmieta, aby ho súdila sudkyňa, ktorá spolupracuje s PBS - UVTOS Ilava. Do súdneho spisu predložil sfaľované zápisnice a dodnes nikto z Okresného ani Krajského súdu v Trenčíne tieto pochybné zápisnice nerieši. Je presvedčený, že všetci sudcovia sú dopredu dohodnutí, že jeho a

spoluobvineného odsúdia na vysoké tresty. Preto vznáša námietku zaujatosti voči zákonnej sudkyňi a všetkým sudcom na Okresnom aj Krajskom súde v Trenčíne. Podaniami z 20.12.2016 a 09.01.2017 na námietke zaujatosti zotrval a súčasne žiadal odňatie veci. Výzvu prvostupňového súdu z 05.04.2017 (obžalovaný S. Q. ju prevzal 10.04.2017) na doplnenie návrhu na odňatie a prikázanie veci inému súdu o dôvody tohto návrhu obžalovaný v desaťdennej lehote nepodal. K námietke zaujatosti obžalovaného sa vyjadrili 24 sudcovia Okresného súdu Trenčín, v ktorých zhodne uviedli, že v trestnej veci obžalovaného S. Q., sp. zn. 2 T 10/2016, sa necítia byť zaujatí. Spis s návrhom obžalovaného na odňatie a prikázanie veci, ako aj s jeho námietkami zaujatosti sudcov okresného a krajského súdu bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) predložený 21.07.2017. Pre absenciu vyjadrení sudcov Krajského súdu v Trenčíne bola vec súdu vrátená ako predčasne predložená. Opätovne bola vec najvyššiemu súdu predložená 25. septembra 2017 aj s vyjadreniami 37 sudcov tohto krajského súdu, ktorí zhodne uviedli, že v tejto veci obžalovaného sa necítia byť zaujatí. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd najbližšie spoločne nadriadený krajským súdom Slovenskej republiky preskúmal podaný návrh (v tejto súvislosti je pritom potrebné podotknúť, že námietka zaujatosti smerujúca voči všetkým sudcom určitého súdu - tzv. „generálna námietka“ zaujatosti sa vlastne považuje za návrh v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por.) ako aj príslušný spisový materiál a dospel k záveru, že v danom prípade nie je daný dôvod na odňatie predmetnej trestnej veci Krajskému súdu v Trenčíne a Okresnému súdu Trenčín a jej prikázanie inému okresnému súdu v obvode iného krajského súdu. Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený. Podľa tohto citovaného ustanovenia „dôležitými dôvodmi“ v zmysle ustálenej súdnej praxe treba rozumieť také dôvody, ktoré zabezpečujú nestranné a zákonné prerokovanie veci v primeranej lehote, náležité zistenie skutkového stavu potrebného na rozhodnutie ako aj uplatnenie všetkých do úvahy prichádzajúcich základných zásad trestného konania. Medzi tieto dôvody patria aj prípady, keď zistené (doložené) konkrétne skutočnosti svojou závažnosťou opodstatnene vzbudzujú vážne pochybnosti o nezaujatosti príslušného súdu, znamenajúcej vylúčenie všetkých sudcov tohto súdu vrátane jeho predsedu a podpredsedu z rozhodovania. Existenciu takýchto dôležitých skutočností odôvodňujúcich odňatie a prikázanie veci, treba vyvodzovať zo všetkých okolností vo vzájomnej súvislosti a pri posudzovaní ich opodstatnenosti a závažnosti treba prihliadať aj na význam zákonných ustanovení o príslušnosti súdov a sudcov. Z článku 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že „nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi“. V zmysle § 2 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, sudca je pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia; rozhoduje nestranne, spravodlivo, bez zbytočných prietáhov a len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom. Z vyjadreného je zrejmé, že sudcu možno vylúčiť z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré mu zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom, objektívne, nezaujato a spravodlivo. Obsah tohto práva a povinnosti je základným pilierom výkonu funkcie sudcu, keď výnimky môžu vyplývať len z naplnenia zákonných predpokladov. Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca (ďalej len „prísediaci“), prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní. Súdna prax pomer k prejednávanej veci ustálila tak, že orgán uvedený v tomto ustanovení bol sám poškodený trestným činom, ktorého sa majú týkať procesné úkony, resp. ním boli poškodené jemu blízke osoby. Naproti tomu pomerom k osobám, ktorých sa úkon priamo týka a k ďalším osobám uvedeným v citovanom ustanovení sa vykladá tak, že je k uvedeným osobám najmä v pomere príbuzenskom, švagrovskom, druha a družky, prípadne vo vzťahu úzko priateľskom alebo nepriateľskom. Posudzovaný návrh obžalovaného na delegáciu nie je vôbec odôvodnený, a to za situácie, že bol k tomu aj vyzvaný, no bezvýsledne. Ani v generálnych námietkach zaujatosti sudcov oboch súdov neuviedol také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali vylúčenie týchto sudcov z rozhodovania tejto trestnej veci obžalovaného, resp. by aspoň vzbudzovali podozrenie z nestranného, neobjektívneho alebo nezákonného rozhodovania v tejto veci. Údajná súčinnosť medzi sudcami a vyšetrovateľom,

ktorá by mala vyústiť do jeho odsúdenia na prísny trest taktiež nie je doložená. Opiera sa iba o ničím nepodložené domnienky. Okrem toho z písomných vyjadrení sudcov okresného a krajského súdu vyplýva, že títo sa necítia vo veci obžalovaného zaujať. V danom prípade v žiadnom prípade nejde o vylúčenie čo i len jedného sudcu, nieto všetkých sudcov Okresného súdu Trenčín a Krajského súdu v Trenčíne. Ak samosudkyňa okresného súdu v tomto prípade konala a rozhodovala v rozpore s názorom obvineného, nie je zákonným dôvodom na odňatie veci a jej prikázanie inému súdu toho istého druhu a stupňa. Pre úplnosť najvyšší súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 5. októbra 2016, sp. zn. 2 Ndt 19/2016, ktorým trestná vec obžalovaného K. N. a spol. vedená na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 2 T 10/2016, nebola tomuto súdu odňatá. Pritom obžalovaný M. N. návrh na delegáciu odôvodňoval obdobne ako obžalovaný S. Q.. Na základe vyjadreného Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako to vyplýva z výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.